

شفافیت در وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی

معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مهمترین اقدام‌ها، برنامه‌ها و سیاست‌های این معاونت در حوزه شفافیت را تشریح کرد. غلامرضا پناه، ضمن تشریح برنامه‌های اجرایی در حوزه شفافیت بر مصارف مالی گفت: «برقراری سیستم‌های کنترلی مناسب به منظور پیشگیری از انحراف در مصرف منابع مالی با بودجه مصوب، گزارش به موقع نتایج حاصل از تصمیمات دستگاه اجرایی (دستور خرج یا برنامه هزینه) که سبب انحراف مصرف منابع از بودجه مصوب می‌شوند و تجزیه و تحلیل اصلاح فعالیت‌های بهبود در خصوص برنامه‌های مدیریت شفاف بر مصارف منابع مالی با هدف پشتیبانی از اهداف و استراتژی‌های دستگاه از جمله اقدامات در این حوزه است.» به گفته وی، ثبت و گزارش نحوه مصرف منابع ملی دستگاه مبتنی بر تعامل حسابداری بخش عمومی، ارائه به موقع گزارش‌های مالی به مراجع نظارتی (دیوان محاسبات، اقتصاد و دارایی، سازمان برنامه و بودجه)، کنترل‌های داخلی به منظور کاهش خطا در ارائه گزارش‌های مالی به مقامات بالا و تصمیم‌گیرندگان دستگاه از جمله مهمترین اقدامات در این حوزه محسوب می‌شود. معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، مطالعه و شناسایی رویه‌های موجود، طراحی روش‌های نوین پاسخگویی به ذی‌نفعان با رویکرد سرعت و دقت، تعیین سطح دسترسی به اطلاعات مالی دستگاه برای ذی‌نفعان بر اساس طبقه‌بندی اطلاعات و متناسب با نیاز آنها را از دیگر سیاست‌های در دست اجرای این وزارتخانه در حوزه شفافیت ذکر کرد. وی در خصوص اقدام‌ها و برنامه‌های اجرایی مرتبط با شفافیت در زمینه بودجه نیز گفت: «اجرای پروژه محاسبه قیمت تمام‌شده خدمات و فعالیت‌ها، انعقاد تفاهنامه بودجه‌ریزی مبتنی بر عملکرد با معاونت‌های تخصصی در سال جاری و ایجاد سامانه نظارت بر پروژه‌های عمرانی با هدف بارگذاری قرارداد‌های عمرانی و صورت‌جلسات به منظور ایجاد شفافیت و جلوگیری از بروز تغییرات بعدی در قراردادها از جمله مهمترین این اقدام‌ها است.» «پناه» بر بررسی صورت وضعیت‌های ارسال پیمانکاران به منظور مطابقت با نقشه‌ها و میزان کار اجرا شده و تطبیق آن با بخشنامه‌های نظام فنی اجرایی کشور، تهیه مستندات و برآورد ریالی پروژه‌ها برای ایجاد پایه قیمتی مناسب و پرهیز از ارائه پیشنهادات نامتعارف در مناقصات و مدیریت پروژه‌ها همزمان با اجرا به منظور جلوگیری از اسراف و تحمیل بار مالی اضافه بر پروژه‌ها را از دیگر اقدامات این وزارتخانه در این بخش ذکر کرد. وی همچنین به برنامه‌های اجرایی شفافیت در حوزه‌های مرتبط با اداره کل پشتیبانی نیز اشاره کرد و افزود: «تمامی مراحل انجام معاملات وزارتخانه در بستر سامانه تدارکات الکترونیک دولت انجام می‌شود.» مستندسازی مراحل انجام معاملات با رعایت ضوابط و مقررات و اطلاع‌رسانی عمومی معاملات در پایگاه ملی مناقصات و جراید کثیرالانتشار، تهیه کالاها و خدمات با ارزش ریالی بالای ۱۰ درصد حد نصاب معاملات خرد از طریق سامانه ستاد، رعایت بخشنامه‌های ممنوعیت خرید کالا‌های خارجی دارای مشابه داخلی در راستای حمایت از تولیدات داخلی از جمله اقدامات دیگری بود که «پناه» به آنها اشاره کرد.

اکرم احمدی
روزنامه نگار

هم بیکاریم، هم باید اجاره بدهیم

سمیه آرایشگری است که آبان‌ماه سال ۹۸ با قرض و وام یک سالن آرایشگاه افتتاح می‌کند: «آن زمان هنوز خبری از کرونا نبود. با ذوق و شوق بالاخره بعد از چند سال صندلی داشتن و کار کردن در آرایشگاه‌های مردم، بالاخره خودم برای خودم یک سالن زیبایی باز کردم. بعد از گذشتن از هفت‌خوان جواز و کارهای اتحادیه با امید زیاد سالن را افتتاح کردیم. اما فقط دو سه ماه توانستیم کار کنیم. در حالی که هنوز کلی چک و وام داشتیم و به بازار شب عید امید داشتیم، دستور وزارت بهداشت این بود که باید آرایشگاه را تعطیل کنیم. وقتی خبر را شنیدیم انگار یک سطل آب جوش روی سرم ریختند. کلی چک داشتیم. وسیله‌ها و مواد و رنگ و بیشتر لوازم آرایشی را قسطی و با چک خریده بودم. بازار کار ما آرایشگرها شب عید است، اما این بازار را از

درهایی که بسته شد

زهره ۳۸ ساله و سرپرست خانواده است. او دو فرزند پسر ۸ و ۱۱ ساله دارد. دو سال پیش یک مغازه کوچک در یکی از شهرستان‌های کرج اجاره کرد و به قول خودش نان‌اش را بدون منت درمی‌آورد، اما ویروس کرونا او را هم بیکار و هم بی‌پول کرد: «چهار سال پیش همسرم به دلیل سسکنه قلبی فوت کرد. بار بچه‌ها و البته مادر شوهرم به دوش من بود. شغل شوهرم آزاد بود و حقوقی برای ما نماند تا کمی خیال‌ام راحت باشد. در جوانی دیپلم آرایشگری گرفته بودم. بعد از فوت شوهرم یکی دو سالی با پس‌اندازی که داشتیم و فروش طلاهایم زندگی را گذراندیم، اما زندگی خرج دارد. مجبور شدم یک مغازه کوچک اجاره کنم.

من راضی بودم. چون کارم خوب بود مشتری‌های محلی ثابت داشتیم و خرج‌ام را درمی‌آوردم و زندگی‌ام گذشت، اما این ویروس کرونا همان دلخوشی کوچک و منبع درآمد من و بچه‌هایم را از ما گرفت.» زهره یکی دو ماه بعد از اعمال محدودیت‌ها و تعطیلی مغازه کوچک‌اش هم اجاره را پرداخت کرد، اما دیگر نتوانست از پس هزینه‌ها و اجاره‌ها بر بیاید و مغازه‌اش را

دست دادم و کلی چک هم روی دستام ماند.» البته سمیه فقط با مشکل چک‌های برگشتی و قسط وام دست‌وپنجه نرم نکرد، داستان اجاره سنگین باعث شد سالن زیبایی‌اش را از دست بدهد: «با اینکه دستور دولت این بود که مالکان با مستأجرها کنار بیایند و نباید مستأجری در این روزها تخلیه کند، اما صاحب ملک من اصلاً گوش‌اش به این حرف‌ها بدهکار نبود. اجاره ماهیانه آرایشگاه من برای یک واحد ۸۰ متری حدود ۹ میلیون تومان بود. ماه‌های اول مشکلی نبود، اجاره را پرداختم اما وقتی آرایشگاه تعطیل است و کار نمی‌کنم از کجا باید ماهی ۹ میلیون تومان اجاره بدهم. بعد از دو سه ماه صاحب ملک گفت باید تخلیه کنی. من هم که دنبال دردرس نبودم همه وسایل را به انبار خانه مادرم بردم و عملاً همه سرمایه‌ام را از دست دادم.»

از دست داد. «منبع درآمدم را از دست دادم. خیلی مغازه کوچک‌ام را دوست داشتیم. اما صاحب مغازه با من کنار نیامد. با اینکه مغازه تعطیل بود می‌گفت باید اجاره‌ات را بدهی. چه کاری از دست‌ام برمی‌آمد نمی‌توانستم از گسوی بچه‌هایم بزنم و اجاره مغازه بسته شد را بدهم. هیچ‌وقت روزی که مغازه را تحویل دادم فراموش نمی‌کنم، وقتی کلیدش را به صاحب ملک می‌دادم انگار همه درهای دنیا به روی‌ام بسته شد. خیلی بد است که مغازه‌ای را که روزی با هزار امید باز کرده بودی از دست بدهی.» زهره در روزهای بیکاری در خانه‌اش کار می‌کرد. او می‌گوید: «وقتی تصمیم گرفته شد که آرایشگاه‌ها را تعطیل شود، آیا به این فکر شد که من و امثال من چطور خرج‌مان را در بیاوریم؟ من دو پسر بچه دانش‌آموز دارم. مجبور بودم در این زمان در خانه کار کنم. همه توصیه‌های بهداشتی را هم رعایت کردم. هر روز با یک روز در میان یک مشستری رنگ و مَش با کوتاهی و اصلاح داشتم. باز خدا را شکر که مشتری‌هایم کارم را قبول دارند و مرا رها نکردند و گرنه این چند ماه چگونه خرج‌ام را درمی‌آوردم؟»

محدودیت‌های کرونایی و تعطیلی آرایشگاه‌های زنانه

بازار شب عید و چک‌های برگشتی!

شیوع ویروس کرونا باعث تعطیلی بسیاری از کسب و کارهایی که به دلیل ارتباط مستقیم با مردم به عنوان یک منبع انتقال و بروس شناخته و تعطیل شدند تا صاحبان این مشاغل دچار ضرر و زیانی شوند که جبران آن حداقل سال‌ها طول می‌کشد. آرایشگاه‌های زنانه و مردانه در ردیف کسب و کارهایی قرار می‌گیرند که ضرر زیادی در محدودیت‌های کرونایی متحمل شدند. این محدودیت‌ها بزرگ و کوچک را سوزاند. سالن‌های زیبایی بزرگ و مجلل در بالای شهر و حتی یک مغازه کوچک در یک شهرستان دور افتاده به دستور ستاد مقابله با کرونا تعطیل شدند تا صاحبان آنها حالا ورشکستگی، قسط‌های عقب افتاده بانک و چک‌های برگشتی سخن بگویند. چک‌هایی که به امید رونق بازار شب عید و روزهای طلایی سال مثل روزهای قبل از ماه رمضان و ماه محرم و صفر با امیدواری امضاء شده بودند، حالا یکی یکی برگشت می‌خورند.

گزارش

فعالیت زیرزمینی آرایشگاه‌های زنانه

اما ماجرای تعطیلی آرایشگاه‌ها فقط به ضرر و زیان تعداد زیادی از آنها ختم نمی‌شود. بعضی از آرایشگرها هم به همان دلایلی که زهره و سمیه داشتند، به گفته خودشان مجبور بودند فعالیت‌های یواشکی و زیرزمینی داشته باشند. یکی از این آرایشگرها می‌گوید: «بعد از تعطیلی تالارهای عروسی و کنسل شدن رزروها و تعطیلی آرایشگاه‌ها خیلی از ما منبع درآمدان را از دست دادیم، اما بعضی از عروسی‌ها و نامزدی‌ها که در خانه یا باغ‌های شخصی و دور از چشم برگزار می‌شد، به آرایشگر نیاز داشتند. مراسم‌های تولد و سالگرد ازدواج هم بود. برای همین خیلی نامحسوس کار می‌کردیم. مثلاً سالن فقط به

خود عروس خدمات می‌داد. هیچ سر و صدایی هم نباید می‌شد. از ماشین عروس هم می‌خواستیم مثلاً خیابان پایین آرایشگاه پارک کند. در قرار و مدارمان هم می‌گفتیم نباید فیلمبردار و همراه داشته باشید و باید عروس بدون سر و صدا از آرایشگاه برود. می‌دانم کار خلاف قانون کرده‌ایم اما چاره نداشتیم! من کلی وسیله و رنگ و کرم و... خریده بودم. پول این‌ها را باید تسویه می‌کردم. خرج اجاره و پول آب و برق و گاز و شارژ ساختمان هم بود. هیچ حمایتی از ما نشد. من هم مجبور بودم یواشکی خرج‌ام را در بیاورم. اما خدا شاهد است همه پروتکل‌های بهداشتی را رعایت می‌کردم.»

آرایشگر کیفی!

سمیرا صاحب یکی از سالن‌های زیبایی و بنام تهران است که از چند ماه قبل برای آرایش عروس در این آرایشگاه باید وقت بگیرند. او هم می‌گوید در این ایام فعالیت‌های‌اش را ادامه داده است، اما در سالن را باز نکرده. سمیرا می‌گوید: «بعد از تعطیلی و محدودیت‌های کرونایی به آرایشگر کیفی معروف شدم. چند سالی است که در زمینه آرایش عروس کارم شناخته شده و خدا را شکر مشتریان زیادی هم داشتم، اما بعد از این کرونای لعنتی کسب و کار ما کساد شد و مجبور شدم چند نفر از کارکنان سالن را تعدیل می‌شدم که این اتفاق افتاد. چاره‌ای نداشتم باید سالن‌ام را حفظ می‌کردم.»

اصرار داشتند، چون باز کردن سالن غیرقانونی بود و از پلمپ شدن و تبعات بعد از آن خیلی می‌ترسیدم به مشتریان‌ام گفتم کار آرایش عروس را در خانه خودتان انجام می‌دهم. یک کیف مخصوص داشتم و با خودم می‌بردم و کارم را انجام می‌دهم. من در ماه ۵۰ میلیون تومان اجاره سالن می‌دهم. مجبورم کار کنم تا بتوانم سالن‌ام را حفظ کنم. کار آرایشگری خیلی سخت است. یکی دو سال اول باید خاک بخوری تا کارت شناخته شود. من تازه داشتم شناخته می‌شدم که این اتفاق افتاد. چاره‌ای نداشتم باید سالن‌ام را حفظ می‌کردم.»

سمیرا می‌گوید: «بعد از تعطیلی و محدودیت‌های کرونایی به آرایشگر کیفی معروف شدم. چند سالی است که در زمینه آرایش عروس کارم شناخته شده و خدا را شکر مشتریان زیادی هم داشتم، اما بعد از این کرونای لعنتی کسب و کار ما کساد شد و مجبور شدم چند نفر از کارکنان سالن را تعدیل می‌شدم که این اتفاق افتاد. چاره‌ای نداشتم باید سالن‌ام را حفظ می‌کردم.»

تسهیلات کرونا و گره‌ای که باز نشد

مریم یکی از آرایشگرهایی است که بعد از تعطیل شدن آرایشگاه‌ها ضرر و زیان زیادی متحمل شد: «به امید بازار شب عید و روزهای قبل از ماه رمضان کلی خرید کرده بودم و چک کشیدم، اما وقتی دستور دادند که آرایشگاه‌ها را ببندید کلی چک برگشتی روی دستم ماند. هر پنج روز باید ۷ میلیون چک پاس می‌کردم اما نشد. برای همین همان وسایل را با قیمت ارزان‌تر توی سایت‌های فروش وسایل دست دوم گذاشتم و فروختم. البته فایده‌ای هم نداشت. مبلغ و تعداد چک‌ها خیلی بیشتر بود.

برای همین دنبال وام رفتم. شنیدم بودم دولت برای مشاغلی که از کرونا آسیب دیده‌اند یک وام اختصاصی در نظر گرفته. وقتی به بانک مراجعه کردم گفتند این وام فقط برای مشاغلی است که بیمه دارند اما من بیمه نداشتم.» البته بعد از چند روز و اعتراض صاحبان مشاغلی که بیمه نداشتند، دولت اعلام

کرد به شاغلان بدون بیمه هم وام پرداخت می‌شود برای افراد متأثر از کرونا، هر شاغل ۱۲ میلیون تومان و برای افرادی که به دستور دولت تعطیل شده بودند این مبلغ برای هر شاغل ۱۶ میلیون تومان بود. مریم در نهایت توانست ۱۲ میلیون تومان وام بگیرد. او می‌گوید: «فکرش را بکنید من در ماه ۵ میلیون تومان اجاره می‌دادم. در ماه ۱۴ میلیون تومان باید چک پاس می‌کردم و کلی هم جنس قسطی خریده بودم، آخر این ۱۲ میلیون تومان به کدام مشکل من جواب می‌داد؟ الان که دارم با شما صحبت می‌کنم پرایدی را که با هزار زحمت خریده بودم زیر قیمت فروختم و چک‌هایم را پاس کردم. اجاره سالن را هم با هزار بدبختی داده‌ام و امیدوارم حالا که آرایشگاه‌ها باز شده دوباره بتوانم ضررم را جبران کنم؟ هر چند حداقل باید دو سال کار کنم تا ضرر و زیان این چند ماه جبران شود.»